

ಬಿಕ್ಕತ್ತಾಲ...ಮೈಲಿದು ರೋದಿಸುವ ಅಕ್ಕಂದನವನ್ನು ಹಾಗೂ ಎದುರಿನ ಆನಂದ ಅದರ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ್ದ ಅದನ್ನು ತಣ್ಣಾಗಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಿತ್ತು. ಈಪರೆಗೆ ನಡೆದು ಬಂದ ದೂಳ ತುಂಬಿದ ದಾರಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸುತ್ತು ಬಳಸಿ ಜುಗುಪ್ಪೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರದ ಕಡೆ ಹೆಚ್ಚೆ ಹಾಕಿ, ಒಂದು ಹೊಲದೊಳಗೆ ಹಾದು ಹೋಗುವ ಕಾಲುದಾರಿಗೆ ಅವರು ಪ್ರಮಳಿಸಿದರು.

ಅದೊಂದು ಸಮ್ಮದ್ಧ ಪ್ರಪ್ರಭರಿತ ಸಾಸಿವೆ ಹೊಲ. ನಿಸ್ತೇಜ, ನಿಸ್ತೇಜವಾಗಿತ್ತು. ಕರಗಿಸಿದ ಸ್ವಂಚಂಡತೆ, ಮೈಲಗಟ್ಟಲೇ ವಿಸ್ತೀರ್ಣದ ಸಮಶಲ ಹೊಲದ ತುಂಬಾ ಹಳದಿ ವಣದ ನದಿಯ ಬೆಳಕು ಪಸರಿಸಿದ್ದು ಪ್ರತಿಸಲ ಸುಲಿ ಎಬ್ಬಿಸಿ ಬೀಳುವ ಭೋಗರೆಕದ ಮಾರುತದೊಂದಿಗೆ ಸಾಸಿವೆ ಹೊಲ ಏರಿಷೆ ಕಾಣುತ್ತಾ ಕೆಲವೇಡೆ ವಿಶಾಲವರು, ಭಕ್ತಿಯೂ ಆದ ಹಳಗ್ಗಳು ತುಂಬಿಹರಿವ ರುರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಇಕ್ಕಗೊಂಡು ದೂರದ ಸೂರ್ಯಕೆರಣಗಳೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ಬಿಸಿಲ್ಲಿದುರಯಿ ಮಹಾಸಾಗರದಂತೆ ಹೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಎಲ್ಲದು

ಅಂತೆ ಕಂಡಿತೋ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಒತ್ತೊತ್ತಾದ ಅಷ್ಟೇನೂ ಎತ್ತರವಿಲ್ಲದ ಮಣಿನ ಮನಗಳ ಎದುರು ಅಲ್ಲಿಯ ಮಾವಿನ ತೋಟನ ಉದ್ದಗಲಕ್ಕೂ ದಟ್ಟೆಸಿ ಜಮಾಯಿಸಿದ್ದ ದಟ್ಟ ಹಳದಿ ದಿರಿಸಿನ ಸ್ತೀ-ಪುರುಪರ ಸಮೂಹದಿಂದ ಎದ್ದ ಕೂಗು, ಕೇಕೆ, ಸಿಳ್ಳೆ, ಅರಚಾಟ, ಕಿರುಚಾಟ ಮಾರ್ಡನಿಯು ಅಪರಿಚಿತ ನೀಲಕಂಠನ ಹುಟ್ಟು ನಗುವಿನಂತಿತ್ತು.

ಮಗು ತನ್ನಪ್ರ, ಅಮೃನ ಕಡೆ ನೋಡಿತು. ಈ ಅಮೋಫ್ ಪ್ರಮೋದದ ಜಾತ್ರೆ ನೋಡಿ ತೈಪ್ಪಿಗೊಂಡ ಅದು ತನ್ನ ಪೋಡಕರ ವದನ ಕೂಡ ತನ್ನಂತಹೀ ಆನಂದ ತುಂದಿಲಾಗಿರುವರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿತ್ತು. ಆ ಭಾವನೆಯೊಂದಿಗೇನೇ ಆ ಕಾಲುದಾರಿ ಬಿಟ್ಟು ಸೀದಾ ಹೊಲದೊಳಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಿತು ಅದು. ಹರೆಯಿದ ಕುದುರೆ ಮರಿಯಂತೆ ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ಕುಟಿ ಕುಟಿಯುತ್ತಾ ಬಹು ದೂರದ ಹೊಲಗೆಳಿಂದ ನೋಸಿ ಹೋತ್ತು ತಂದ ಪರಿಮಳಯಿತ್ತ ಸುವಾಸನೆಯೊಂದಿಗೆ ರೊಯ್ಯಾದು ಬಿಸುವ ಗಾಳಿಯ